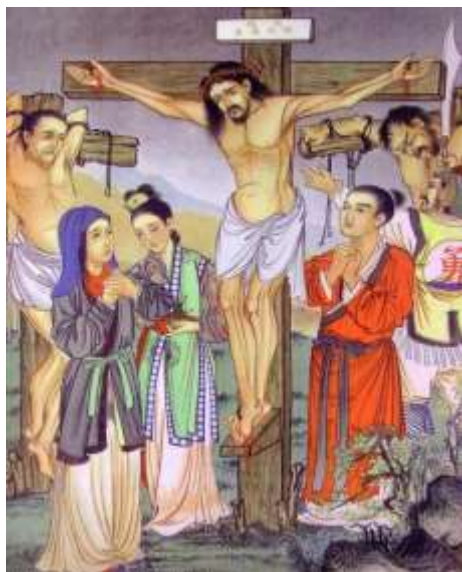

NẾU TÔI BÓP NGHỆT LƯƠNG TÂM THÌ TÔI CHỈ LÀ TÊN XU THỜI, KỂ HÈN NHẤT!

... Cách đây đúng 60 năm, ngày 3-6-1951, chính quyền cộng sản thành phố Trùng-Khánh tổ chức cuộc họp với thâm ý tố cáo Đức Tổng Giám Mục Antonio Riberi (1897-1967), Sứ Thần Tòa Thánh tại Trung Quốc. Hàng giáo sĩ cùng tín hữu Công Giáo Trung Hoa được triệu tập để tham dự buổi họp.

Tiếng loa phóng thanh la lớn, kêu gọi mọi người bỏ phiếu trực xuất Đức Tổng Giám Mục Sứ Thần Tòa Thánh. Hết dụ dỗ đến đe dọa, ép buộc. Mệt-đừ và chán-ngán vì buổi họp léo-nhéo kéo dài, nhiều Linh Mục tuyên bố đồng ý .. Ngay lúc ấy, một người rời đám đông từ từ tiến lên khán đài. Người đó cúi chào tẩm ảnh họ Mao (Mao-Trạch-Đông 1893-1976) rồi trịnh trọng giơ tay làm dấu THÁNH GIÁ và cất tiếng nói lớn:

Kính thưa quý chức chính quyền, kính thưa quý vị đáng kính của Giáo Hội Công Giáo cùng mọi tín hữu Công Giáo nhất quyết trung thành với Đức Tin và toàn thể quý vị.

Chính quyền vừa cho phổ biến một thông cáo trong đó có ba điểm tự trị dành cho Giáo Hội Công Giáo tại Trung Quốc:

- tự trị về tổ chức
- tự trị về tài chánh
- tự trị về công cuộc rao giảng Tin Mừng.

Nhiều người hô hào rằng:

- Phong trào cổ vũ cho ba điều tự trị là một phong trào có tính cách hoàn toàn yêu nước.

Thật ra, phong trào này ngày hôm nay kêu gọi chúng ta chống lại vị đại diện Đức Giáo Hoàng là Đức Cha Riberi, và ngày mai, họ sẽ kêu gọi chúng ta chống lại chính Đức Giáo Hoàng, vị đại diện của Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Rất có thể trên lý thuyết có sự khác biệt, nhưng trong thực tế:

- THIÊN CHÚA là MỘT, Đức Giáo Hoàng là MỘT và vị đại diện của Đức Giáo Hoàng cũng là MỘT.

Tôi nghĩ rằng, nếu Giáo Hội Công Giáo và chính quyền có thể hợp tác với nhau thì phong trào cổ vũ cho Giáo Hội Công Giáo tại Trung Quốc có được ba điều "tự trị" nói trên, quả là phong trào ái quốc thực thụ! Và nếu được như vậy thì còn gì tốt đẹp cho bằng! Tuy nhiên, trong lúc này đây, người ta chưa nhận ra những dấu hiệu xích lại gần nhau của đôi bên, trái lại, cả hai đang từ từ rời xa nhau!

Chính quyền cho chúng tôi tự do phát biểu ý kiến. Do đó, tôi cảm thấy lương tâm bắt buộc phải thành thật trình bày ý kiến. Nếu tôi bóp nghẹt tiếng nói lương tâm, nếu tôi chối bỏ THIÊN CHÚA, xa rời Giáo Hội Công Giáo và chơi đùa với chính quyền, thì tôi chỉ là tên xu-thời, một kẻ hèn-nhát và không còn có ích lợi gì cho ai cả!

Tôi xin tóm tắt ý kiến của tôi như sau:

- Tôi là tín hữu Công Giáo Trung Hoa. Tôi yêu mến xứ sở tôi. Tôi cũng yêu quý Giáo Hội Công Giáo của tôi nữa. Tôi không chấp nhận chia rẽ. Nhưng nếu Giáo Hội Công Giáo và chính quyền không thể đi đến chỗ hòa hợp, thì mọi tín hữu Công Giáo Trung Hoa sớm muộn gì cũng sẽ chết vì ĐỨC TIN!

Kính thưa quý vị. Tôi chỉ có một Linh Hồn và tôi không thể phân chia Linh Hồn ra nhiều mảnh. Nhưng tôi có một thân xác và thân xác này có thể cắt xẻ thành từng mảnh vụn. Vậy

theo tôi, điều tốt hơn cả là dâng trọn Linh Hồn tôi cho THIÊN CHÚA và cho Giáo Hội Công Giáo. Còn thân xác tôi thì xin biếu không cho Tổ Quốc và cho nhà nước Trung Hoa. Nếu nhà nước thích thì nhà nước cứ cắt ra trăm mảnh, tôi chẳng chống cự gì!

Xin quý vị lượng tình tha thứ nếu bài phát biểu ý kiến của tôi có gì sơ suất ..

Người vừa nói mấy lời trên đây không ai khác là Linh Mục Gioan Tống Chuyên.

Sau khi kính cẩn làm dấu THÁNH GIÁ rồi cúi chào bức ảnh họ Mao (Mao Trạch Đông), Cha Gioan Tống Chuyên từ từ rời khán đài, giữa tiếng vỗ tay vang dội của đám đông các tín hữu gồm cả Công Giáo, Tin Lành và Phật Giáo. Mọi người ngạc nhiên và phấn khởi trước hành động và lời nói vừa anh dũng vừa cao sang của vị Linh Mục Công Giáo Trung Hoa. Cha dám tuyên xưng Đức Tin vào THIÊN CHÚA và bày tỏ lòng trung thành với Giáo Hội Công Giáo duy-nhất thánh-thiện và tông-truyền ..

... "Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ. Phúc thay ai hiền lành vì họ sẽ được Đất Hứa làm gia nghiệp. Phúc thay ai sầu khổ, vì họ sẽ được THIÊN CHÚA ủi an. Phúc thay ai khao khát nên người công chính, vì họ sẽ được THIÊN CHÚA cho thỏa lòng. Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được THIÊN CHÚA xót thương. Phúc thay ai có tâm hồn trong sạch, vì họ sẽ được nhìn thấy THIÊN CHÚA. Phúc thay ai xây dựng hòa bình, vì họ sẽ được gọi là con THIÊN CHÚA. Phúc thay ai bị bách hại vì sống công chính, vì Nước Trời là của họ. Phúc thay anh chị em khi vì Thầy mà bị người ta sỉ vả, bách hại và vu khống đủ điều xấu xa. Anh chị em hãy vui mừng hớn hở, vì phần thưởng dành cho anh chị em ở trên trời thật lớn lao" (Matthêu 5, 5-12).

("MISSI Magazine de l'Information Spirituelle et de la Solidarite Internationale", số 2 năm 1972, trang 61)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt